

[Bundvad.]

have klarhed over, hvad der ligger foran os, hvad vi kan vente vil komme, og jeg kunne forstå på socialministeren, at man på en række områder ville aktionere. Men jeg har også en fornemmelse af, at man var noget tilbageholdende i en række andre tilfælde. Jeg har en vældig respekt, når socialministeren begynder at tale om prioritering, rækkefølge. Det er naturligvis rigtigt, at socialpolitikken økonomi må stå i forhold til alle andre områder af det, vi arbejder med herinde, det er klart. Det er også klart, at inden for selve socialpolitikken må man rubricere det, som man nu mener har den største vægt. Men jo mere man slår på de strenge, des mere kommer jeg til at tænke på syltekrukken: at man stopper det hele sådan ned, at man ikke kan få det op igen. Jeg synes, man skal sige til sig selv, at vi skal igennem med noget, og vi skal give socialpolitikken en prioritet, fordi det er nødvendigt for befolkningen, at det er sådan, og jeg tror også, befolkningen vil forstå, at vi gjorde det. Derfor vil jeg meget henstille, at man giver socialpolitikken en prioritet foran det meste andet af det, vi giver os af med.

Med hensyn til de enkelte punkter vil jeg gerne sige til ministeren, at når vi taler om regulering, er det, fordi vi har en fornemmelse af, at vi er kommet noget bagefter, fordi pensionstillægget jo ikke reguleres efter velstanden. Jeg har i fortrykket fra debatten den 6. december i fjor set et tal, som ministeren har brugt, men jeg ser også, at man ved beregningen af det har taget hensyn til det persontilskud, som pensionisterne har fået over skattelovgivningen. Jeg er ikke sikker på, at det bør regnes med. Man når naturligvis et gunstigere resultat, hvis man gør det; men det er givet som erstatning for momsens indførelse og bør vel så ikke høre med i det andet regnestykke. Men det kan vi jo komme tilbage til i udvalget og se på, hvordan det forholder sig.

Når vi ønsker den automatiske regulering, er det for at sikre, at pensionerne ikke falder tilbage i forhold til den standard, vi har arbejdet dem op på. Herom har ministeren sagt ved en tidligere lejlighed, at det kan vi komme tilbage til, når vi har fået indført kildeskatten, for så bliver der mulighed for en bedre og hurtigere lønstatistik. Det blev

under den tidligere omtalte debat sagt, at hvis socialdemokratiet var så interesseret i det punkt, kunne man jo selv have gennemført det. Vi har altid været interesseret i den automatiske regulering. Vi havde betænkningen om problemet fra 1961, men det kunne ikke komme igennem på grund af den sene lønstatistik. Når vi har rejst det nu, er det, fordi vi ønsker overvejet og undersøgt, om man ikke kan bruge den samme metode, som man bruger over for tjenestemændene, for de har jo en automatisk regulering i forhold til arbejdsmarkedet. Rent faktisk opsamler de den længdning, der finder sted ude på arbejdsmarkedet, og tager den ind ved forhandlinger med lønningministeren. Noget lignende måtte kunne gøres for pensionisternes vedkommende, og det vil vi altså også have lov at vende tilbage til i udvalget.

Jeg er glad for at konstatere enighed over et bredt felt om, at vi skal gøre noget ved førtidspensionen. Jeg tror, det er nødvendigt for os at gøre det, fordi den stærke ændring i samfundslivet, strukturændringerne i erhvervslivet, medfører et behov for, at folk, der slås ud før den egentlige pensionsalder, kan komme ind under sikrede forhold. Vi vil også slå fast, at man rundt omkring støder på folk, der piner sig igennem deres arbejde, bogstavelig talt slidt op før tiden, før pensionsalderen. Vi hjælper dem ikke tilstrækkeligt, vi lader dem pine sig igennem sådan, at det måske er meget mere end pension, de har brug for af hjælp. Derfor tror jeg, at vi skal tage dette spørgsmål op, og spørger man, hvad vi tænker os, så er det altså en lettere adgang, end der er i øjeblikket. Det er jo rigtigt, at der ikke gives så mange afslag, men grunden er vel den, at folk ikke kommer, når de ved, at der ikke er større muligheder. Men vi tænker os også, at vi i visse tilfælde kunne gå ned under de 60 år, som er grænsen i øjeblikket; i en række tilfælde, hvor der er et behov derfor, bør man gøre det. Men når der nu er enighed om det, så er det vel et af de punkter, hvor vi kan sige: ja men så gå i gang, så lad os lade være at vente på socialreformkommissionen; det er der ingen grund til, lad os komme i gang.

Med hensyn til spørgsmålet om tillægspension vil jeg gerne sige til hr. Kai Moltke, at hvis han er særlig interesseret i at se